

Stockholm 2006-03-15

**Till
Regeringsrätten**

Yttrande av Dresdenkommittén om mål 1372-06:66

Syftet med denna inlägga är att påvisa vinklade och oriktiga utsagor i handlingar avseende rubricerade mål, som stadsadvokaten Jan Gedeborg vid juridiska avdelningen vid Stockholms statsledningskontor i egen- skap av ombud för Stockholms kommun genom kyrkogårdsnämnden inlämnat till Regeringsrätten.

Dresdenkommittén har två viktiga skäl att tillhandahålla Regeringsrätten tillrättalägganden. För det första kan Dresdenkommitténs anseende skadas ifall stadsadvokatens påståenden får stå oemotsagda. Dagens Nyheter av den 5 mars 2006 innehöll sålunda en artikel som delvis byggde på Stockholms stads inlägga till Regeringsrätten. För det andra antar Dresdenkommittén, att Regeringsrättens ställningstagande kommer att få prejudicerande betydelse och därmed påverka följande års ansökningar om tillstånd att avhålla min- nesceremoni på Skogskyrkogården.

Ärendets formella gång:

Polismyndigheten i Stockholms län, City Polismästardistrikt, utfärdade 2006-02-07 ett tillståndsbevis (dnr 501-2257 06), vilket medgav Dresdenkommittén att 2006-02-13 från klockan 19.30 till 21.30 avhålla en minnesceremoni med fackeltåg på Skogskyrkogården för offren i Dresden. Tillståndet innefattade ljus- tändning, nedläggning av blommor samt tre anföranden. Ingen högtalare skulle användas.

Kyrkogårdsförvaltningen i Stockholms stad vände sig till Länsrätten i Stockholms län som meddelade dom (mål nr 2982-06 E) 2006-02-10 som innebar avslag på överklagandet.

Därefter klagade Stockholms kommun genom kyrkogårdsnämnden hos Kammarrätten i Stockholm, som 2006-02-13 (mål nr 942-06) avslög överklagandet.

2006-02-24 begärde Stockholms kommun genom kyrkogårdsnämnden att Regeringsrätten måtte meddela prövningstillstånd och upphäva Kammarrättens beslut att inte meddela prövningstillstånd.

Varför en ceremoni till åminnelse av Dresden?

Ett invändningsfritt sätt att presentera den händelse som givit Dresdenkommittén dess namn torde vara att citera den för sin objektivitet ansedda Nationalencyklopedin. I redogörelsen för bombangreppen på Tyskland under andra världskriget står följande under rubriken "Bombterror":

Men trots protesterna (från bl.a. anglikanska kyrkan) eskalerade terrorbombningarna under våren 1945, fast det då redan var uppenbart att Tyskland skulle förlora kriget. Nu riktade även amerikanerna sina bombräder mot civilbefolkningen. Den ena staden efter den andra ödelades, även gamla historiska städer som Würzburg som var strategiskt helt oviktiga och därför inte hade något luftvärn. Strax före krigsslutet attackerade de allierade från luften allt som kom i deras väg, inte bara kyrkor, borgar och kloster utan även de ändlösa flyk- tingströmmarna. En symbol för denna vanvettiga förintelse av människoliv och oersättliga

kulturvärden har Dresden blivit. I februari 1945 ödelade västallierade bomber den vackra barockkilen vid Elbe. Staden var då fylld av flyktingar på väg västerut undan Röda armén, och hur många som fick sätta livet till i den eldstorm som utplånade hela innerstaden kan man därför endast gissa – de senaste siffrorna talar om mellan 25 000 och 40 000 döda.

Det förtjänar nämnas, att ända till den tyska återföreningen var det östtyska städer förbehållet att hålla minnesstunder till åminnelse av stadens förstörelse. På senare år har emellertid den tyska civilbefolkningens lidanden under kriget blivit mindre tabubelagda. Ja, även till havs drabbades oskyldiga. Den 30 januari 1945 sänkte torpeder från en sovjetisk ubåt det tyska passagerarfartyget Wilhelm Gustloff med 6000 sårade soldater och civila flyktingar ombord.

Vad är Dresdenkommittén?

Som Nationalencyklopedin framhåller har namnet Dresden blivit en symbol för terrorbombningens vanvett. Dresdenkommittén har bildats av en liten grupp engagerade personer. Den ser som sin uppgift att framhålla, att det meningslösa dödandet av åldringar, mödrar och barn under andra världskriget inte visste några vare sig moraliska eller territoriella gränser. Med ceremonin på Skogskyrkogården vill den på ett värdigt sätt mana senare generationer till eftertanke och besinning.

Kyrkogårdsförvaltningens överklagande till Länsrätten

Som ovan nämnts avslog Länsrätten den 10 februari 2006 Kyrkogårdsförvaltningens överklagande av polismyndighetens beslut att meddela tillstånd för Dresdenkommittén att den 13 februari 2006 anordna en minnesceremoni på Skogskyrkogården. I domskälen återgav Länsrätten en lång rad lagbestämmelser avsedda att garantera yttrande- och mötesfrihet. De allmänna argument som Kyrkogårdsförvaltningen hade anfört kommenterades ej. Förmodligen emedan de för Länsrätten framstod såsom irrelevanta. För Dresdenkommittén är det emellertid av vikt att Kyrkogårdsförvaltningens framställning blir tillrättalagd.

Kyrkogårdsförvaltningen återgav ett stadgande ur ”Reglemente för Stockholms stads begravningsverksamhet” av innebörd att ”det är förbjudet att inom begravningsplatsen störa platsens ro med högljutt tal, musik, sång, lek, sportutövning e dyl”. Därefter kallade förvaltningen den planerade minnesceremonin för ett ”odiskutabelt exempel” på vad som menas med uttrycket ”e dyl”. (De citerade exemplen på förbjudna beteenden omfattar aktiviteter som kännetecknas av uppsluppenhet och rekreation. Avsikten bakom stadgan tycks inte gälla ceremonier till åminnelse av döda.) När Dresdenkommitténs ceremoni några dagar senare ägde rum var det en värdig tillställning av det slag som hör väl hemma på en kyrkogård.

Kyrkogårdsförvaltningen nämnde vidare att Dresdenkommittén återfinns på det norska Nasjonalsosialistisk Folkepartis hemsida och där presenteras tillsammans med en över hela världen känd vy – meditationslunden på Skogskyrkogården. I inlagan till Regeringsrätten går stadsadvokaten Jan Gedeberg längre och påstår helt grundlöst, att Dresdenkommittén är kopplad till det norska Nasjonalsosialistisk Folkeparti.

Dresdenkommittén kan inte underlåta att uttrycka förvåning över detta exempel på att en offentliganställd jurist kan anföra argument, som är totalt gripna ur luften. Vi har här ett skolexempel på det under McCarthy-eran myntade amerikanska begreppet *guilt by association*. Ingen i kommitténs ledning hade före stadens inlagor hört talas om nämnda norska parti. Av allt att döma har Nasjonalsosialistisk Folkeparti på sin hemsida hämtat stoff från Dresdenkommitténs egen hemsida.

Kyrkogårdsförvaltningen riktar flera förolämpningar mot Dresdenkommittén. Vad sägs om dessa uttalanden: Kyrkogårdsförvaltningen hävdade, att Meditationslunden på Skogskyrkogården är av världssamfundet ”helgad” åt bl.a. freds- och samförståndssträvan. Därför motsätter sig förvaltningen kraftfullt, att utlopp ges för konventionens (vilken konvention nämns ej) raka motsats. Dresdenkommittén finner för sin del att Skogskyrkogården är en mycket passande plats att hugfästa minnet av vad Nationalencyklopedin

kallar ”den vackra barockklenoden vid Elbe”. Dresdenkommitténs manifestation sades inte vara förenlig med de känslomässiga bevekelsegrunderna hos de hundratusentals människor som ser Skogskyrkogården som sina anhörigas vilorum.

Avslutningsvis anförs att Minneslunden på Skogskyrkogården inte har ”någon koppling till offren för bombningarna, varför platsen är historielös för ändamålet”. Dresdenkommittén är av annan mening och ber att få retoriskt fråga: Var skall man hedra de döda om inte på kyrkogården?

Stockholms kommuns överklagande hos Regeringsrätten

När begäran om prövningstillstånd ingavs till Regeringsrätten hade Dresdenskommitténs minnesceremoni ägt rum under stillsamma och värdiga former. Därför är det häpnadsväckande att stadsadvokaten Jan Gedeborg skriver sålunda: ”Därutöver får anföras att Dresdenkommittén genom att genomföra fyrverkeri vid Almhöjden inom Skogskyrkogården utan erforderligt tillstånd bla har brutit mot det tillstånd till allmän sammankomst som förelåg vid tidpunkten för manifestationens genomförande. Dessutom avvek Dresdenkommittén från sträckningen enligt polistillståndet som var från Skogskyrkogårdens grindar till Minneslunden. Demonstrationståget gick istället till Almhöjden där fyrverkeriet hade avhållits (obs. pluskvamperfektum).”

Stadsadvokatens påstående om fyrverkeri är att beteckna som falsk tillvitelse. Det är fråga om en oförskämndhet mot inte bara mot Dresdenkommittén utan också mot Regeringsrätten. Stadsadvokat Gedeborg furnerar landets högsta förvaltningsdomstol med en ren lögn. Som om detta inte vore nog betecknar Gedeborg minnesceremonin som ”demonstration”.

Gedeborg har faktiskt rätt när han påpekar, att processionen kom att gå till Almhöjden istället för till Minneslunden. Skälet var ett missförstånd från Dresdenkommitténs sida i tillståndsansökan.

Å Dresdenkommitténs vägnar,

[NAME]

[PHONE]

contact@dresdenremembrance.nu